

uagtet, men endog fordi han satte en haardnakket og utilbørlig Modstand mod Repræsentationen. Mod en saadan Mulighed maa den da være udrustet med et Middel, og Udvalget skal derfor foreslaae, at Borgerrepræsentationsbet skal være berettiget til uden højere Stadsfæstelse at affædige en Borgemeester, naar det vil give ham $\frac{2}{3}$ af hans Gage i Pension, og naar $\frac{3}{4}$ af dets Medlemmer dert er enige. Ligefom disse Betingelser indeholde Betyggelse mod en leifændig, med Magistratens Værdighed og Selvstændighed uforenelig Brug af denne Ret, saaledes skjøntes det ikke, at hert ligger Noget, som kunde være til Forkleinselse for Regeringen; thi at ordentligvis dennes Samtykke udfordres, er ikke, for at den i Magistraten skal kunne opretholde visse Retninger, men for at betrygge dennes Medlemmer mod flet Behandling, og mod den af saadan Fare flydende Afhængighed, og Samtykket bliver derfor uforødent, hvor selve Loven paatager sig saadan Garanti. Med dette Tillæg vil Afsettigheden ved Siden af Valg paa Livstid formeentlig give Repræsentationen det Maal af Overtagt, som den bør have i den communale Friheds Interesse, uden at berøve Magistraten det Maal af Selvstændighed, der er ikke mindre nødvendigt — nødvendigt ligesaa fuldt for Communens Frihed, som for en fast og god Forvaltning af dens Anliggender.

Udvalget har hidtil betragtet disse Spørgsmaal i deres Forhold til den Opgave at afvete Myndigheden saaledes, at derved opnaaes den Sikkerhed for en forstandig og folkelig Styrelse, som overhovedet kan naaes gennem ydre Former, og som Staten er berettiget og forpligtet til at fordre af Communen. Men Sagen har ogsaa sin store, praktiske Betydning med Hensyn til Forretningernes smule og hurtige Fremme; thi det kan ikke nægtes, at hvor en Beslutnings Gyldighed eller en Foranstaltnings Sværkættelse er betinget af tvende selvstændige Williers Samstemning, der er der saa megen Anledning til Rivning og Forstælselse, at det fortjener den nøieste Overveelse, hvorvidt disse Ulemper kunne undgaaes, uden at opgive de forøvrigt langt overveende Fordele ved dette System. Hovedsageligen maa man her nu

stole paa, at den sælles Interesse for Communens Vel vil være stærk nok til at forene de forskjellige Willier til den Samvirken, som er Betingelsen for dette Vel — det er jo paa en saadan Forudsætning, at Landsting og Folkething, at Rigsdag og Regering tilfids vilde blive enige, at vor hele Statsorden hviler. Smidlertid troer Udvalget, at Opnaelsen af dette Formaals vil kunne lettes ved at give en Tanke, som forøvrigt alt ligger i Udkastet, noget større Gjennemførelse, at nemlig hele Magistraten kan overvære samtlige Borgerrepræsentationsfabets Forhandlinger og deeltage dert paa samme Maade, som f. Ex. Ministrene deeltage i Rigsdagens Forhandlinger. Denne sælleds Raadslagning, som uden Tvivl vil blive Reglen og for visse Sager kunde gøres til Pligt, vil ikke blot i høj Grad lette deres indbyrdes Forbindelse, idet den vidtløftige skriftlige Forhandling derved vil blive indskrænket til saa og sær vigtige Tilfælde, men den vil tillige væsentlig fremme den gjenfidsige Forstaaelse og, hvor fuldstændig Enighed ikke kan naaes ad Overbevissningens Vej, en gjenfidsig Smødefommen i sælleds Overenskomster. Det kan heller ikke oversees, at der derved vil blive tilført Borgerrepræsentationens Forhandlinger en Tilvært af Sagfundskab, som ikke kan blive uden gavnlig Indflydelse paa dens Beslutninger, og at den idelige Berøring med dens folkelige Ophav hos Magistraten vil vedligeholde den folkelige Mænd, der er Betingelsen for dens gode Samarbeiden med Repræsentationen, og der da ogsaa vil gaae igennem den samme forbeholdte egentlige Forvaltning. Det tør endelig haabes, at naar den samlede Communalbestyrelse saaledes fremtræder som en Eenhed i Forhandlingen, dette da vil forsonde dem, som maae give Afald paa at see den samme Eenhed formelt gennemført ogsaa i Beslutninger.

At den egentlige Forvaltning af de under den communale Bestyrelse samlede Anliggender skal tilkomme Magistraten og af samme føres deels departementsviis gennem de enkelte Borgemeestere, deels collegialt gennem sælleds Raadslagning og Beslutning det er den Grundtanke, der fra første Færd har været til-